

לסלק א יקרא דמאריה, לאמר דשקיי דעמייקו דבירה, גניד וונפיק. לבתר יגניד לאמשבא מלעילה למתפה, מההוא שקניא דנחלא, לכל דרגא ודרגא, עד דרגא בתראה לאמשבא נדבה לכלה מעילא למתפה. לבתר בעי לקשרא קשרא בכלא, קשרא דכונה דמיהימנוקא ויעבדון כל משאלותה, בין שאלה דציבורא, בין שאלה דיחידא.

ושאלתא דאית לבת נש לשאלא מפאריה, חן מוסדרות בט' גונני, אית באלא ביתה, ואית באדרבר מכילוהי דקודשא בריך הווא, רחויים וחנון וגוו'. אית בשמהן יקிரו דקודשא בריך הווא, גנון אהיה, יה, יהו, אל, אלחים, כי' צבאות, שעדי, אדני.

אית בעשר ספירות, גנון: מלכות, יסוד, הود, נצח, תפארת, גבורה, חסד, בינה, חכמה, בתר.אית באדרבר צדיקיא, גנון האבות והנביאים והפלחים.אית בשיריו ובתוספות, דאית בהון קבלה אמיית. וועליא מנהון מאן דידע למגן תקונין למאריה, בדקה יאות. ואית בידיעה סלקא מפתה לעילא, ואית מאן דידע להמשיך שפעא מעילא למפתה. ובכל ט' גונני אלין, צרייכא כונה גדולה, וαι לא עלייה קרא דכטיב, (שמואל א ב) ובזוי יקלו.

ובכונת אמר, דהוא כליל תריין שמהן יהונ'ה אדני. והאחד גניז טוביה וברכויה, באוצר הנקרה היכל, והוא רמו בפסוק (חבקוק ב) זה, בהיכל קדרשו הס מפניו ולדא רמו רבותינו זכרונם לברכה, כל טוב האדם בביתו, שנאמר (במדבר יב) בכל בית נאמן הוא, ומתרגמינן בכל דעתך.

ואי מבוזן בכל תר ותר מט' גונני בדקה יאות, דא הויא בר נש דאוקיד לשמא דמאריה לשמא קדישא, ועל דא כתיב כי מבורי אכבר ובזוי יקלו, אכבר בעלמא דין, לקאים ולמעבר כל צרכוי. ויחזון כל עמי ארעה, ארי שמא דה' אתקורי עליה, וידחלין מניה. ובעלמא דאתמי, יוצפי למיקם במחיצת חסידים, אף על פי דלא קרי כל צורכיה, כיון דזוכה לאשגחה ידיעת מאריה, ואיכוון ביה בדקה יאות.

מאי ובזוי יקלו. דא הויא מאן דלא ידע לאחדא שמא קדישא, ולקשרא קשרא דמיהימנוקא, ולאמשבא לאחר דאצטדיון, ולאוקיר שמא דמאריה טב ליה דלא אתברי. ובכל שפנ מאן דלא אתפונ באמן.

ועל דא, כל מאן דמרחיש בשפומיה בנקיותא דלבא, במיא דמנקי, Mai כתיב בהדריה, וייאמר אלדים נעשה אדם, כלומר, בשביב אדם דידע לאחדא צלים ורמות בדקה יאות, וירדו ברוחת חיים. (עד כאן ד"א)

ברקא רביעאה. עתיקא, טמיר וסתים. זעירא דאנפין, אתגליליא ולא אתגליליא. דאתגליליא, באתפונ כתיב. דאתפסיא, סתים באתפונ, דלא מתינישבן באתורי, בגין דאייה לא אתיישבו ביה עלאין ותפאי. ויאמר אלדים תוכא הארץ נפש היה למשנה בהמה ורמש וגוו', הינו

דְּכַתִּיב, (טהילים לו) אָדָם וּבָהֶמֶת תֹּשִׁיעַ יְיָ. חַד בְּכַלְלָא דָאָחָרָא מְשֻׁפְּחָה.
בָּהֶמֶת בְּכַלְלָא דָאָדָם, (ויקרא א) אָדָם כִּי יָקָרֵב מִכֶּם קָרְבָּנוּ לְיְיָ מִן הַבָּהֶמֶת,
מִשּׁוּם דְּאַתְּפָלָל בְּכַלְלָא דָאָדָם.

בד נחת אָדָם דְּלַתְּפָתָא (דף ג ע"ח ע"ב) בְּדִיוּקָנוּ עַלְאָה, אַשְׁתָּכָחוּ תְּרֵין רָוחִין
מִתְּרֵין סְטְרִין, דִימְנָא וּשְׁמָאָלָא כְּלִיל אָדָם. דִימְנָא, נְשָׁמָתָא קְדִישָׁא.
דְשָׁמָאָלָא נְפָשָׁתָה. חַב אָדָם אַתְּפָשָׁט שְׁמָאָלָא, וְאַתְּפָשָׁטוּ אַינְנוּ בְּלָא
גּוֹפָא.

בד מִתְּבָקִין דָא בְּדָא, אַתְּיַלְדוּ כְּהָאי מִיה דָאוּלִידָת (ויחי) סְגִיאָין בְּקָטָרָא
חֲדָא. כ"ב אַתְּוֹן סְתִימָין, כ"ב אַתְּוֹן אַתְּגָלִין, י' סְתִים, י' גָלִיא. סְתִים
וּגָלִיא, בְּמַתְקָלָא דְטָפְסִין, אַתְּקָלוּ.

ר' גְּפָקִין מְנִיה דָכְרָן וּנְיַקְבָּא וּד', בְּהָאי אָתָר, ר' דָכְרָן, ד' נְיַקְבָּא. בָגִין דָא,
ד"ו תְּרֵין. ד"ז דָכְרָן וּנְיַקְבָּא. ד"ז תְּרֵין קְפָלִין. תְּרֵין י' בְּלָחְזָדָוִי דָכְרָן. ה'
נְיַקְבָּא. ה' ד' הוּת בְּקָדְמִיתָא, וּמְדָא תְּעֵבָתָ בֵי בְגָנָה, (אוֹלִידָת) אַפְּיקָתָ ו', (טָבִי
בְּבָה אַתְּ ר' וּבְהָאת חָה תְּרֵי יְהָיָה) אַתְּחַזְיָוּד' בְּחִזּוּיה בְּלָא דִיה"ו. מְדָא אַפְּיקָתָ
יְוָד דָהָוָא דָכְרָן וּנְיַקְבָּא, אַתְּיִשְׁבָת לְבָתָר, וּמְכַסְיָא לְאַמָּא.

וּוֹרָא בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶת בְּנֹות הָאָדָם, (בראשית ו) הַיְינָנוּ דְכַתִּיב, (יהושע ב) שְׁנִים
אֲנָשִׁים מְרָגְלִים חָרְשׁ לְאָמֵר, מַאי בְּנֹות הָאָדָם. דְכַתִּיב, (מלכים א ג) אַז
תָּבָאָנָה שְׁתִים נְשִׁים זְנוּנוֹת אֶל הַמֶּלֶךְ. בָגִינְיָהוֹן כְתִיב, כִּי רָאוּ כִּי חֲכָמָת
אֱלֹהִים בְּקָרְבָּו וְגֹו. אַז תָּבָאָנָה וְלֹא בְּקָדְמִיתָא. בְּקִיסְטָרָא דְקִיטָוָרִי
דְפִיגָאָן, תְּרֵין מִתְּחַבְּקָנוּ הָוּ לְעִילָא, לַתְּפָא נְחָתוּ יְרָתוּ עַפְרָא, אַבְדוּ חַוְלָקָא
טָבָא דְהָנָה בְּהָוָ. עַטְרָא דְבִזְמָלָא (פ"א דְחַטָּא) וְאַתְּעַטָּר בְּקִוּסְטָא דְעַנְבָּא.

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מְשָׁה מָה תְּצַעַק אֱלִי. (שמות י) אֱלִי דִיְקָא. דָכְרָן אֶל בְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיַּשְׁפַּעַו. וַיַּשְׁפַּע דִיְקָא. בְּמַזְלָא הָוָה תְּלִי, דְבָעָא לְאַזְקִיר דְקָנִיה. (שמות ט)
וְהַיְשֵׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֵׂה וְהַאֲזִינֵת לִמְצֹותָיו וּשְׁמַרְתָּ כָל חֲקִיו עד בָּאָן. כִּי
אֲנִי יְיָ רְפָאֵיךְ, לְהָאי דְוָקָא.

פְּרָקָא חַמִּישָׁא (ישעה א) הוּי גּוֹי חֹוטָא עִם פְּבָד עַזְן זָרָע מִרְעָיִם בְּנִים וְגַוּי.
שְׁבָעָה דְרָגִין יוֹד הַהָה וְהַהָה אַפְּיק ד' הַהָה הַוָי, הַהָה
אַפְּיק וְיוֹדוֹ דְזַיְוָו לְבָר אַסְטִיר אָדָם דָכְרָן וּנְיַקְבָּא דָאָינְנוּ דְזַיְוָו דְכַתִּיב בְּנִים
מְשֻׁחְיתִים.

בְּרָאשָׁת בָּרָא. בְּרָאשָׁת מְאָמָר. בְּרָא חַצִי מְאָמָר. אָב וּבָנָן. סְתִים וּגָלִיא.
עַדְן עַלְאָה דְסְתִים וּגְנִינִז. עַדְן תְּפָאָה, נְפִיק לְמַטְלָלִי (ס"א לְמַטְלָלִי)
וְאַתְּגָלִיא הָוָה. יְהָ. אֱלֹהִים. אָתָה. אָדָני אָחִיכָה. יִמְנָא וּשְׁמָאָלָא כְחֲדָא
אַשְׁתָּחָפָו, הַשְּׁמִים. וְאָתָה, דְכַתִּיב, (דברי הימים א ט) וְהַתְּפָאָרָת וְהַגְּנָצָה אִינְיוֹן